

Ciddiyet

Doç. Dr. Hüseyin Biçeroğlu
Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi
Beyin ve Sinir Cerrahisi Anabilim Dalı

Ne zaman başladı... Hatırlamıyorum.... Ameliyattan sonra hastalarımız çok sıkıntılı zamanları atlatmanın heyecanı ve sevinciyle bazen bazı hediyeler getirirler. Küçük bir çiçek, heykel, tesbih, zeytinyağı, köyde yaptıkları bir ekmek... Bozulmayacak şeyleri odama koyar zaman zaman o hediyelerle göz göze gelir, eğer zorlu bir ameliyat öncesi sıkıntılı bir durum varsa sanki bizde her şey iyi geçti bunda da geçer derler gibi hissederim. Odadaki o küçük hatıraları bir ben bir de getirenler bilirler... Odanın ciddiyeti bozulmazdı...

Ne zaman başladı... Nasıl bu hâle geldi hatırlamıyorum. Bir hastam ameliyat sonrası felç riski olmasına rağmen ameliyattan sıkıntısız uyanı, hepimiz sevindik... Dikişler alınana kadar el emeği göz nuru bir yemeni dikmiş, daha doğ-

rusu işlemiş... Teşekkür ettim... Odaya koymasam ayıp; masanın üstüne dekoratif olduğunu düşündüğüm bir şekilde koydum... Bir başka hastam da bunu gördü; ameliyattan sonra teşekkür etmek için yine el emeği göz nuru; birini koysam diğerini koymasam ayıp; kırılırlar sonra.. Diğeri sonra benimkini beğenmedi mi acaba diye düşünür... Zaten bir kaç tane odada çok şık oldu diye düşünürken... Sanırım iş çıkırından çıktı; "deli kızın çeyizi" gibi oldu... Odanın ciddiyetinin bozulduğunu hissettim; hepsini kaldırıyordum...

Sonra hepsi ayrı ayrı kendi hikâyesini anlatmaya başladı... Öncekiler, sonrakiler, yemeniler... Boş ver dedim; ciddiyet o yemenilerin her bir ipliğinde... Bizim oda da biraz... nasıl derler... öyle olsun. Hayat hatıralarda...

